

St. Andrew's Ev. Luth. Latvian
Sv. Andreja ev. lut. latviešu

Church *newsletter* Draudzes *ziņas*

#191

Foto: Vilnis Kalniņš

PRIECĪGUS
PĻĀVJAS
SVĒTKUS!

Happy
Autumn
Season!

2018. g. OKTOBRĪ / OCTOBER 2018

200 Balmoral Ave., Toronto, ON, M4V 1J6
416-924-1563 / admin@standrewslatvian.org

PLŪDI UN PĻAUJAS SVĒTKU PĀRDOMAS

Ir lietains rīts. Pēc orkāniem un vētrām, kas savās pēdās atstāj postu, plūdus un cilvēkus bez mājām, lietus daudziem izraisa rūpes, ja ne bailes. Milvokos zeme vēl pietiekami izslāpusi, ka spēj uzkrāt lietu. Dažādi apstākļi to visu spēj mainīt, un to vislabāk zina zemnieki – tie, kas kopšoli ar Dievu strādā un dara visu, lai zeme nestu augļus, kas paēdina pasauli. Burtiski. Ceru, ka pārdomājot Pļaujas svētku dziļo nozīmi latvju zemniekiem, paši pakavēsīmies pārdomās par zemi un tās augļu svētību, vai arī vietām apdraudēto stāvokli.

Lasu 1900. gadā Jelgavā izdoto Agendu – garīdznieku rokasgrāmatu. Ieraksts liecina, ka tā veltīta tiem, kas kalpoja evaņģēliskām Lutera draudzēm krievu laikā. Kāda bija viņu kalpošana draudzēs tik sen atpakaļ? Domāju, cik daudz, bet arī, cik maz ir mainījies. Ir skaidrs, ka tie, kas to rakstīja, bija labi skolotāji. Garīdznieki saņem ļoti pilnīgus norādījumus Dievkalpošanai un svētdarbībām. Ir arī skaidrs, ka Agendas autori pazina savu draudžu locekļu dzīves un vajadzības.

Piemēram, Pļaujas svētkos paredzētam dievkalpojuma garīdznieks, atkarīgi no tā gada apstākļiem, varēja izvēlēties starp trīs introitiem un trīs kolektes lūgšanām.

- Bagātā gada introits vēsta: “Baudat un redziet, ka tas Kungs ir labs! Alleluja! Svētīgs, kas uz viņu paļaujas. Alleluja!” Tā tai gadā zemnieks priecājās par necerēti labo kartupeļu ražu.
- Plānā gada introits liecina: “Tas Kungs ir tuvu visiem, kas viņu no sirds piesauc. Alleluja! Viņš paklausā viņu saukšanu un palīdz tiem. Alleluja!”
- Tukšā gada introits mierina: “Mums ir Dievs, kas pilnīgi izpestī. Alleluja! Un pēc tā Kunga ir izvešana no nāves. Alleluja!” Un tomēr atskan Alleluja, jo vēl varbūt kaut ko var lauki dot.

Līdzīgi introitiem, trīs kolektes lūgšanas atklāj tik daudz par mūsu tautas vēsturi un saikni ar zemi, kas reizēm svētī, reizēm atstāj tukšā. Daudz vēl no tām varam smelties gudrību, kad mūsu darbs nes

daudz augļu, kā arī tad, kad pēc visām pūlēm paliekam ar tukšām rokām.

- Bagātā gada kolekte aicina pateikties un lūdz, lai Dievs pats atgādina dāvanas “pareizi, pēc Viņa prāta lietot, lai pēc nāves topam sakrāti tavos debesu šķūņos caur Jēzu Kristu”.
- Plānā gadā kolekte atklāj vajadzību paļauties, ka Dievs izdala savas dāvanas pēc Viņa mūžīgās gudrības. Pazemībā draudzes locekļi dzirdēja vārdus Dievam: “Kam viegla lieta, palīdzēt tiklab ar daudz, tā ar maz, svētī to mazumu, ko esam pļāvuši. Dod mums to saņemt un baudīt ar pateicību un vienumēr ticībā uz tevi, un mīlestībā savā starpā staigāt tavos ceļos...”
- Visdziļāk dievlūdzējs, šķiet, pārdzīvo kolekti tukšā gadā. Piedzīvotais trūkums tiek uzskatīts par pelnītu sodu. “Svētais, taisnais Dievs, mēs apliecinājam tavā priekšā, ka ar saviem grēkiem gan esam pelnījuši, ka tu mūs piemeklē ar grūtiem, sāpīgiem laikiem un mums piešķir lielas skumjas un bēdas, bet mēs nākam ar atgriezīgu sirdi un tevi lūdzam, apžēlojies par mums, novērs badu, tas mūs bēdina, un dod mums žēlīgi ar savu visuspēcīgo roku mūsu dienīgo maizi, liec

mums vienumēr stipri paļauties uz tavu palīdzību un atrast žēlastību, Jēzus Kristus, tava Dēla – mūsu Pestītāja dēļ.”

Kaut mēs droši vien neteiktu, ka tas ir Dieva sods, ja lauki izkalts un nav pat ko plaut, zinām, cik grūti pašiem izjust Dieva žēlastības apsolījumu patiesīgumu, ja piedzīvojām smagas neveiksmes, par spīti tik pat smagam mūsu darbam un visiem centieniem. Tukšā gada kolektes lūgšana ir tik patiesa, jo dievlūdžs tomēr nezaudē cerību atrast žēlastību ne sevis, bet Jēzus Kristus dēļ.

Ir tuvu Pļaujas svētki. Kāds bijis pagājušais gads, kad mūža laukos esi sējis darba stundas, lūgšanas? Vai esi sagaidījis iecerēto pļaujas svētību, vai arī tā ir bijusi jāpārdefinē? Vai bijis jācinās, lai arvien ticībā apliecinātu, ka gan bagātos, gan plānos, gan tukšos laikos Dievs ir un būs klāt? Rakstot, ziņās klausos, kā stāsta par plūdu apdraudētām pilsētām, un domāju, kā varu palīdzēt. Citur jau lietus pārstājies, bet ne tur, kur tas patiešām nes postu...

Ko darīt? Iedomājos – laiks vērsties pie jums! Reiz un vēl šodien Dievs latvju zemi svētījis ar gudriem, smagi strādājošiem zemniekiem. Reiz, un vēl vairāk šodien Viņš mūs ir svētījis ar izciliem zinātniekiem, inženieriem, tehnoloģijas speciālistiem, tas ir – ar jums, kas tik daudzi strādājat profesijās, kur darba sekas arvien vairāk ietekmēs to, cik veselīga būs šī pasaule. Pasakiet mums, ko vēl varam darīt? Stāstiet, brīdiniet, māciet mūs! Strādāsim un lūgšim kopā, katrs lai ko labu varētu darīt, jo ir tikai viena pasaule mums visiem, un uz tās zemes augļiem cer arvien augošs Dieva bērnu skaits.

Caur plūdiem, sausiem laikiem, bīstamām vētrām, darbs Dieva druvā nekad nebeidzas. Tu esi daļa no tā. Lūgšim, lai katra mūsu rīcība un izvēle nestu svētību, lai šie Pļaujas svētki jums kļūtu dziļi nozīmīgs brīdis pateikties Dievam un iespēja apmierināt dvēseles izsalkumu, vai garīgās slāpes Jēzū! Atvērsim no jauna savas sirdis Dāvida vārdiem, kas, cildinot Dievu, dalījās patiesībā: “Visu acis raugās uz tevi, un tu dod tiem barību īstajā laikā, tu atdari savu roku un gādā ik dzīvajam, ko tas kāro.” (Ps 145:15-16) Kas par Pļaujas svētku dāvanu! Pricīgus, svētīgus Pļaujas svētkus!

Jūsu

+ **Lauma**

MĀCĪTĀJAS ILZES PĀRDOMAS

Liekas, ka esam zīmīgās krustcelēs. Tie, kas varēja pavadīt laiku Latvijā, vai vismaz izsekot Dziesmu un Deju svētku norisei, varēja liecināt par augošu pašapziņu tautā. Varbūt tam līdzēja novēlotais Saeimas lēmums beidzot pieņemt latviešu valodu kā vienīgo oficiālo valsts valodu. Varbūt lēmums nostādīt valodu kā galveno identitātes pazīmi nāca līdztekus lielai interesei par Latvijas valsts neatkarības pasludināšanas simtgadi. Tam noteikti līdzēja uzsvars mēdijos un mākslā par tautas mantojumu. LTV sērija “Atslēgas” ir devusi skaidrus un vērtīgus aprakstus par mūsu tautas likteņgaitām pēdējā gadsimtā. Daudz var uzzināt no tiem, kas vai nu pagājis secen, vai arī nekad nav bijis zināms.

Pēc nedaudzām nedēļām, stāvēsim plecu pie pleca, lai dziedātu mūsu tautas himnu 18. novembrī. Valsts svētku atcere. Vienalga kā likteņvētras iezīmējušas mūsu gaitas, tauta turpina pastāvēt. Ārpus Latvijas dzīvojot jau pāri par septiņdesmit gadiem, tie, kas lasa šīs rindas mūsu draudzes ziņās, tomēr jūtas kā latvieši. Kanādā dzīvojošie latvieši, arī tik daudzi no jaunākās paaudzes, tā lepojas par piederību Latvijas valstij un par savu identitāti kā latvieši, ka ir spēruši sarežģītos soļus, lai iegūtu Latvijas pilsonību.

Lai vaicājam sev – ko gan visas šīs lietas nozīmēs pēc tam, kad 2018. gada saviļņojums būs nogājis? Vai sekosim tik intensīvi Latvijas politikai? Vai turpināsim kopt savu valodu un identitātes pazīmes? Un ko tas nozīmē draudzei, baznīcas dzīvei?

Skumīga disonance kopības saviļņojumam, ko šobrīd piedzīvojam, ir bijusi Latvijas evaņģēliski luteriskās baznīcas (LELB) attieksme pret mūsu baznīcu ārpus Latvijas (LELBĀL). Šī gada aprīļa beigās LELB iesniedza Saeimai savu priekšlikumu – “Grozījumi Latvijas evaņģēliski luteriskās baznīcas likumā”. Protams, LELB ir pilnīgas tiesības to darīt, jo saturs atspoguļo tās baznīcas darbību. Bet dokumentā ir viena daļa, kas tomēr neierobežojas vienīgi ar tās darbību, bet skar LELBĀL, Latvijas evaņģēliski luterisko baznīcu ārpus Latvijas. Ievada beigās parādās sekojoša frāze: “[LELB] ir vienīgā tiesību pārmantotāju tai Baznīcai, kas darbojās Latvijā līdz 1940. gadam.” (pilns preambulas teksts atrodams raksta beigās).

Šis secinājums liek nopietni apdomāties. No vienas puses tas varētu būt vienkāršs norādījums uz valstiskām tiesībām, ko LELB pilda Latvijā valsts vārdā, piemēram – laulājot. Bet, tā kā LELBĀL tagad darbojas arī Latvijā, ko tagad? Preambulas teksts paredz aizliegt tiesību pieprasīšanu Latvijā kalpojošiem LELBĀL garīdzniekiem laulāt savus draudzes locekļus. Vai tāds ierosinājums no LELB puses ir vietā?

Blakus šim praktiskajam jautājumam paceļas cits vēl plašāks, kas skar mūsu baznīcas identitāti. Ja vienīgi LELB ir likumīga pēctece pirmskaŗa Latvijas evaņģēliski luteriskai baznīcai, kas tad ir LELBĀL šodien? Preambulas apgalvojums liek saprast, ka ar to brīdi, kad Latvijas ev. lut. baznīcas vadība un garīdznieki, kas bija ordinēti pirmskaŗa Latvijas evaņģēliski luteriskajā baznīcā iekāpa bēgļu laivās un spiestā kārtā atstāja Latviju, tie pēkšņi vairs nebija daļa no tās baznīcas. Uz kāda pamata to var secināt? Pirmskaŗa baznīca sākotnēji “trimdā”, tagad “ārpus Latvijas” nekad neizbeidza savu darbību. Visus šos gadus tā turpina darboties pēc pirmskaŗa Latvijas baznīcas satversmes. Arī citas baznīcas nav apšaubījušas LELBĀL kā pirmskaŗa Latvijas baznīcas turpinātāju. Latvijas evaņģēliski luteriskā baznīca trimdā bija viena no Luterāņu Pasaules Federācijas dibinātājām 1947. gadā. (Evaņģēliski luteriskā baznīca LPSR iestājās 1963. gadā). Man pašai bija gods būt klāt svinīgā dievkalpojumā 1988. gadā Lambetas pilī, kad Kenterberijas archibīskaps, kopā ar Latvijas ev. lut. baznīcas trimdā Anglijas apgabala prāvestu, Ringoldu Muŗiku, atzīmēja piecdesmit gadu jubileju kopš anglikāņa baznīca un LELB 1938. gadā parakstīja pirmo daļu dokumentam, kas abas baznīcas atzina vienu otram kā līdztiesīgu Vārdā un sakramentā. Jūtas tiek arī aizskārtas, domājot par visiem tiem garīdzniekiem, kuŗi, kopā ar saviem tautieŗiem piedzīvoja smagās sāpes, kas nāca līdzās visas savas dzīves un dzīves cerību izārdīšanai dodoties bēgļu gaitās, bet kuŗi tomēr turpināja kalpot Dievam, kalpojot savam līdzcilvēkam.

LELBĀL ir centusies norādīt, ka šis LELB apgalvojums ir nevietā. Blakus LELBĀL balsij ir dzirdētas arī citas. Latvijas zīmīgākais jurists, Egils Levits, ir konstatējis, ka abas baznīcas ir “divi zari no viena celma.” PBLA priekšsēde Kristīne Saulīte savā atklātā vēstulē Saeimas priekšsēdētājam š.g. 5. oktobrī raksta: “*Esam dzīļi sarūgtināti par šāda,*

nepārdomāta, Latvijas sabiedrību šķeļoŗa likumprojekta virzību Saeimā, kas ignorē un nonicina trimdas latvieŗu un luterāņu ieguldījumu mūsu valsts un tautas attīstībā.” PBLA vēstuli var pilnība izlasīt ņeit:

<https://irir.lv/2018/10/05/par-likumprojektu-grozijumi-latvijas-evangeliski-luteriskas-baznिकास-likuma>

Šobrīd likumprojekts ir nodots Saeimas Cilvēktiesību komisijai. Cerams, ka jaunais Saeimas sastāvs ņems vērā deputātes Ineses Laizānes (NA) novērojumu par “nepiecieŗamiem uzlabojumiem likumprojektā un preambulas tekstā”. <https://www.lsm.lv/raksts/zinas/latvija/saeima-bus-jaskata-pretrunigi-vertetie-grozijumi-lelb-likuma.a293588/>

Pūloties atstāt ņo situāciju pie malas, cerīga gaisma tomēr parādījās, kad LELB un LELBĀL virsvaldes sanāca uz kopīgu sēdi Rīgā, jūnija beigās. Klātesoŗie konstatēja, ka abas puses ir cietuŗas no tā, kas bijis teikts, tomēr izteica vēlēŗanos atjaunot formālo sadarbību un sākt klieŗēt savstarpējas domstarpības un aizdomas. Lūgsim Dievu, lai tas arī tālāk īstenotos!

Šķeļšanās baznīcā, un arī draudzē, ir acīmredzami bijusi kristīgās dzīves daļa jau no sāкта gala, kā Pāvila vārdi pirmajā vēstulē draudzei Korintā liecina: “*Raugiet, par jums, brāļi un māsas, man ir darīts zināms..ka starp jums esot strīdi.*” (1 Kor. 1:11). Šādi strīdi, kā aprakstīts vēstulē draudzei Galatijā, izriet no dzīves pieejas, kas balstās cilvēka “ego”, tas ir, izriet no tā, ko *es vēlos sev*, vienalga kas notiek ar citiem. Pāvils to apraksta kā “miesas darbus”. (Gal. 5:16-21). Kopsauciens vēstulē dotajam sarakstam ir, ka visas ņis savtības pazīmes noved vienīgi uz ņķeļanos. Tās ir pretrunā tam, ko Dievs vēlas, ceļot savu valstību, savu kārtību, īstenojot savu redzējumu cilvēku starpā.

Vadoties pēc kristīgiem principiem, atbilde ņādām ņķeļšanās pazīmēm nedrīkst būt asumi vai cita veida naida izpausmes, bet, kā Pāvils mudina draudzi Korintā: “*Brāļi un māsas, es aicinu jūs mūsu Kunga Jēzus Kristus vārdā, esiet visi vienoti, lai starp jums nav ņķeļšanās, bet lai jūs būtu saliedēti vienprātībā un kopīgā atziņā.*” (1 Kor. 1:10).

Ja arī iespējas īstēnot saliedētību, vienprātību, vai kopīgu atziņu, liekas cerība tālai nākotnei, tomēr, vienalga vai konflikts būtu baznīcu

starpā, vai draudzē, katrs ir aicināts piestrādāt pie tā izlīdzināšanas, pielietojot tās vērtības un pieejas, ko Pāvils apraksta kā pretstatu negatīviem “miesas” darbiem. Tie ir Dieva Gara augļi: “*mīlestība, miers, prieks, izturība, krietnums, labestība, uzticamība, lēnprātība, savaldība.*” (Gal 5: 22,23).

Šajos senajos vārdos sadzirdam tālejošu mācību – dzīves pieeju, kas sagatavo ceļu nesaskaņu risināšanai. Tā ir svarīga, ir pat nepieciešama, veidojot savas attiecības ar brāļiem un māsām baznīcā Latvijā. Ja pret asumiem reaģē ar asumu, ir viens vienīgs iznākums – konflikts saasinājas. Psihologi to sauc par agresijas spirāli. Turpretī, ja atsakās ļaut sev būt iesūktam negatīvajā pieejā, bet balstās uz pamata principu pēc kā Jēzus māca cilvēkiem vadīties: mīlēt Dievu ar visu savu prātu, spēku, un garu, un mīlēt savu tuvāko kā sevi pašu, tad varam griezties pie šī Pāvila saraksta galatiešiem un sākt piekopt tādu pieeju. Kaut arī domstarpības un konflikti neizzudīs tuvākā laikā, tomēr te ir ceļš uz salīgšanu un vienprātību, respektējot vienam otru.

Mēs nedrīkstam nogriezt savas saiknes ar baznīcu Latvijā. Tā darīt būtu pilnīgā pretstatā kristiešu aicinājumam. Tādēļ, mūsu pieeja lai atspoguļo to, ko šovasar piedzīvojām – kopības sajūtu, tuvību, ģimeniskumu, – visas tās konkrētās pazīmes, kas aprakstītas kā Gara augļi. Lai atbalstām tos, kuŗiem mūsu palīdzība vajadzīga, un lai darām to ar prieku un mīlestību, ar labestību un lēnprātīgi, jo cilvēki mūs pazīs pēc mūsu darbiem. Ar saviem darbiem būsim Kristus mīlestības nesēji un īstenotāji – visos dzīves apstākļos.

Māc Ilze

Preambulas teksts “Grozījumi Latvijas Evāņģēliski Luteriskās Baznīcas Likumā”. Iesniegts Inārai Mūrniecei, LR Saeimas priekšsēdētājai 2018.g. 11. aprīlī:

“Latvijas evāņģēliski luteriskā Baznīca vēsturiski izveidojusies luteriskās Reformācijas kustības ietvaros 16. gadsimtā, darbību uzsākusi pirms Latvijas valsts dibināšanas, nepārtraukti darbojusies Latvijā arī okupāciju laikā. Baznīca savas iekārtas pamatus ir noteikusi 1928.gadā, ko pilnveidojusi 2016.gada Baznīcas satversmē. Atbilstoši 1928.gada Baznīcas satversmei Baznīca ir

apvienojusi visus evāņģēliski luteriskās ticības iedzīvotājus Latvijā arī laika posmā no 1940. līdz 1991.gadam.

Latvijas valsts Baznīcas pašnoteikšanās un pašvaldīšanas tiesības sākotnēji ir atzinusi ar 1928. gada 14. augusta Noteikumiem par evāņģēliskās luteriskās baznīcas stāvokli, kas atkārtoti apstiprināti arī 1934. gada 20. septembra likumā par evāņģēliski luterisko baznīcu.

Pēc Latvijas Republikas neatkarības atjaunošanas Baznīcas tiesiskais statuss apstiprināts 1991.gada 25. februārī ar valsts reģistra iestādes piešķirtu juridiskās personas statusu, bet Baznīcas īpašā loma un ieguldījums sabiedrības morāles un kristīgo vērtību saglabāšanā, kā ar autonomija lēmumu pieņemšanā un Baznīcas satversmes iedibinātā iekšējā kārtība atzīta Latvijas Republikas un Baznīcas 2004. gada 8. jūnija līgumā. Latvijas Republika ir atzinusi un ar šo likumu apstiprina Baznīcas darbības nepārtrauktību Latvijā un, ka tā ir vienīgā tiesību pārmantotāja tai Baznīcai, kas darbojās Latvijā līdz 1940. gadam.

Šis likums izstrādāts lai regulētu valsts un Baznīcas attiecības, kā arī noteiktu tās likumīgo stāvokli un statusu, turpinot īstenot Baznīcas misiju Latvijā.”

BĪBELES LASĪJUMI DIEVKALPOJUMOS

Kopš šī gada septembra savos dievkalpojumos esam pārgājuši uz citu Bībeles lasījumu sēriju. Svētdienās tagad dzirdam nevis trīs lasījumus, vienu no katras Bībeles daļas, bet vienu galveno lasījumu. Doma šai lasījumu sērijai, ko ir veidojuši teologi luterāņu seminārā Minesotā, ir dot iespēju draudzes locekļiem piedzīvot Bībeles lielo “stāstu”. Tas ir stāsts par to, kā cilvēki ir sapratuši Dieva aktīvo darbību pasaulē, vispirms aicinot vienu tautu, lai tā būtu priekšzīme par Dieva vadītu dzīvi visām apkārtesošajām tautām, bet vēlāk, ar Kristus nākšanu pasaulē un sevišķi ar Pāvila misijas darbiem Romas impērijas valstīs – visai pasaulei.

Šajās pirmajās nedēļās esam izsekojuši tēmai – *Solījumi un cerība*, vispirms kā tā parādījās solījumā Ābrahamam, tad Jāzepam Ēģiptē, israēliešiem šķērsojot Niedru jūru un pagājušajā svētdienā – desmit baušļu došanā Dieva bērniem.

Katram, kas vēlas, ir iespējams saņemt aprakstu, kur norādīti tās svētdienas lasījumi, kā arī citi, saistīti lasījumu katrai dienai, pie kuriem var pavadīt laiku mājās, un norādīts arī nākamās svētdienas lasījums. Lapā ir arī jautājumi pārdomām, kas izriet no tās svētdienas tēmas, kā arī ieteikumi vienkāršam svētbrīdim mājas kārtībā. Šīs iknedēļas lapas var saņemt baznīcā, vai arī lejuplādēt no saites, kas tiek ievietota katrās e-ziņās, ko izsūtām no biroja katras nedēļas sākumā. Video ieraksts ar šīs jaunās pieejas paskaidrojumu atrodams arī uz "YouTube": Saites abās valodās pieejamas mūsu mājas lapā: www.standrewslatvian.org. Nākošais video ieraksts sekos oktobra beigās.

Mācītāja ļoti pateiktos par jūsu novērojumiem un jautājumiem!

SIDRABENES 65. SEZONAS SLĒGŠANAS SARĪKOJUMS

Sestdien, 15. septembrī, Sidrabenē, saules stari atrada ceļu pie mums un iesildīja dabu, kā arī pakavu mešanas turnīra dalībniekus no paša rīta. Tādēļ, ka ieradās tik maz spēlētāju, lēmums bija

katram sacensties kā individuālam. Pēc varenas spēles, tomēr ilggadējais uzvarētājs, Ivars Jansons, ieņēma atkal pirmo vietu. Pēteris Blatchins ieguva otro vietu un Māris Treiguts trešo. Bravo vīri! Diena kļuva karsta un sutīga, ko daži izmantoja kā izdevību atvēsināties peldbaseinā, kas laimīgā kārtā bija vēl atvērts.

Pēcpusdienā ap 3:30 notika jaunceltā paviljona atklāšana. Visi, kas bija sapulcējušies ap paviljonu ar šampānieti un uzkodām to kristīja Juŗa Eglīša piemiņā. Māc. Ilze Kuplēna-Ewart teica mīļus vārdus, Valdis Kauliņš, Sidrabenes priekšnieks, pateicās Eglīša ģimenei par skaisto paviljonu un pasniedza Dzintrai Eglītei ziedus. Turpinot, Dzintra Eglīte iepazīstināja klātesošos ar paviljona izveidošanu un pateicās tiem, kuri palīdzējuši, lai paviljons vispār būtu. Ansamblis "Skanda" tad visus iepriecināja ar skaistu dziesmu – "Kas kaitēja..." Jāņa Beloglāzova apdarē un vadībā.

Pēc tam visi devās kalnā uz Sidrabkalna lielo zāli, lai turpinātu svinības. Šī gada tēma bija rudens – Sidrabenes 65 un Latvijas 100. Dzintra Jansone, kuŗa organizēja vakara programmu, ar Ivara Jansona un citu Sidrabeniešu palīdzību bija izdekorējuši zāli ar rudens tēmas dekorācijām.

“Skanda”, folkloras ansamblis, Jāņa Beloglāzova vadībā, uzstājās ar skaistu koncertu, dziesmās apdziedot Latvijas dabas pārmaiņas katrā gadalaikā. Pavasaris ar ganiņa dziesmu (Lailas Vilkas flautas solo), vasara ar alus darīšanu un Jāņiem, un rudens ar darbiem un kāzu svinēšanu. Koncerts bija ietērpts Ineses Pogules lasītajā Jāņa Jaunsudrabiņa “Piemini Latvijai” tēlojumā. Programmu papildināja dažas kopdziesmas no A. Liberis un R. Āpšes sagatavotās dziesmu izlases šim jubileju gadam. Programmas beigās dzirdējām iemīļoto dziesmu, “Vasaras vainags”, Jāņa Beloglāzova apdarē, kas bija rakstīta un atskaņota pirms dažiem gadiem Sidrabenes Vainaga svētkos. Paldies Skandai! Noslēgumā Ērika Yost kopā ar Skandu palīdzēja visiem kopīgi nodziedāt ilgi

nedzirdēto “Sidrabenes dziesmu” ar Indra Gubiņas vārdiem un Jāņa Norviļa mūziku Ērikas Yost aranžējumā.

Sekoja garšīgas vakariņas Mārtiņa Mežuļa vadībā ar vairākiem palīgiem. Paldies Martiņam, Matīsam un Claire Mežuļiem, Kristīnei Bāliņai, Lindai Lazdai, Laumai Stikutai un Anitai May. Paldies ēdienu pasniedzējiem Māc. Ilzei Kuplēnai-Ewart, Ron Ewart, Kristīnei Soutar, Gundaram Briedim un Laumai Stikutai. Vēderi bija patīkami pilni, bet tomēr vilināja saldais galds, kuŗu Maureen Ķivle un Mārīte Neimane bija saklājušas ar sidrabeniešu atnestajiem gardumiem. Galda galu rotāja liels jubilejas “65” klišeris, pateicoties Hamiltonas Ivetai Kaņepai. Tikpat garšīgs, cik skaists! Paldies! Pēc atspirdzinājumiem bija jāgriežas pie bāra kungiem – Andŗa Paukšēna, Imanta Ķivlā, Valŗa Korba un Justina Jamieson. **Paldies par labo apkalpošanu!**

Linda Lakata bija skaisti salikusi bērnu vasaras nometnes bildes uz dēļa pie ieejas durvīm. Paldies Lindai par pūlēm un izkārtojumu! Mazajā zālē Anda Libere un Rita Āpše bija izlikuŗas Sidrabenes vēsturiskās bildes un albūmus visiem ko paskatīties. Paldies!

Pēc vakariņām Valdis Kauliņš izdalīja vairākas pateicības dāvanas pārvaldei un sidrabenieŗiem. Andrejam Grīnbergam par Sidrabenes apkopšanu, Skaidrītei Lejai par puķu dobju aprūpēšanu, Imantam un Maureen Ķivļiem par palīdzību visos

pasākumos, Ritai Āpšei un Andai Liberei par darbību, Vilim un Ērikam Kleperiem par palīdzību darbos, Dzintrai Jansonei par Jāņu un Sidrabenes slēgšanas programmas organizēšanu un Ingrīdai Grantai par kafejnīcas vadīšanu. Ivars un Dzintra Jansoni tad pateicās ilggadējam Sidrabenes priekšniekam Valdim Kauliņam par 27 nokalpotiem gadiem ar Sidrabenes “hoodie” un mazu alus mucīņu. **Paldies, paldies, paldies!**

Mūzikanti “MAXIMUM 60” publiku iepriecināja ar jautriem dejas ritmiem. Starpbrīdī, par loteriju atbildīgā sidrabeniete, Ilze Mežule, ar Ērikas Treigutas un Ivara Jansona palīdzību, novadīja bagātīgās loterijas mantu izlozi. Sekoja Ritas Āpšes vadītā Sidrabenes lielās loterijas izloze, kurā bija trīs naudas laimesti. Pirmo laimestu – 20% no atlikuma ieguva Milda Millere (#1220 biļete), otro laimestu – 10% no atlikuma ieguva A. Šķepasts (#0710 biļete) un trešo laimestu – 5% no atlikuma ieguva Valdis Korbs (#1887 biļete). Paldies loteriju vadītājiem un ziedotājiem!

Ballīte turpinājās! Valši, tango, rumba, polkas, lēnas un ātras dejas! Vakaru noslēdza pēc pusnakts un visi likās priecīgi un apmierināti. Paldies darba rūķīšiem, sidrabeniešiem un ciemiņiem par jauko kompāniju un atbalstu Sidrabenes 65. jubilejas vakaram. Uzredzēšanos pavasarā sezonas atklāšanā 2019. gadā!

/Dzintra Jansone/

SIDRABENES RUDENS TALKA

**Sestdien, 10. novembrī
pl. 9:00 – 16:00**

Kafija un uzkodas / Pusdienas

**Aicinām draudzes locekļus un
sidrabeniešus nākt palīgā Sidrabeni
apkopt un sagatavot ziemai!**

**Nemiet līdz zāģus, grābekļus, darba rīkus,
cimdus un ūdens pudeles!**

No rīta satikšanās pie Sidrabkalna ēkas.

CELEBRATING 65 YEARS OF CAMP SIDRABENE AND LATVIJA 100!

Another amazing summer at Camp Sidrabene has drawn to a close with fun, festivities, friendships and lifelong memories. With celebrations for the 65th anniversary of Sidrabene and Sid camp in the year of Latvia's 100, an excited group of campers new and old came to enjoy 3 glorious weeks. This year we had a full house in “Cāļu Kalns” ensuring a new generation of campers starting to make memories.

Over the course of the very hot summer, campers had the opportunity to participate in games, crafts, outdoor skills, sports activities, singing, “ballītes”, and of course, daily pool time!

The first week began with an exciting trip to Binbrook Conservation Area for a day of swimming and water park activities at the beautiful site. After lunch on the beach, the more adventurous were able to show off their skills wakeboarding before returning back to camp exhausted and happy. Each week promised something special, with days such as “meža diena” (forest day), that included fishing, compass skills and an evening bonfire. “Sid Kid Sacīkstes” a week of activities, competitions, challenges and games where teams of campers collected points to see which team came out on top!

A major highlight of the summer was “Sid Svētki” weekend (July 28 – 29) – two days of activities, celebrations, friendship and yummy food! Campers and friends celebrated Sidrabene’s and “nometnes” (Sid camp’s) 65th anniversary on Saturday with a pool party, birthday cake, and ending with a campfire – “ugunskurs” with campers, friends, and guests who sang late into the night enjoying the beautiful evening.

(to see more pictures and receive updates, please see the SID Nometne Facebook page: www.facebook.com/SidNometne)

ANNUAL ‘GROUP HUG’ - GOOD-BYE UNTIL 2019!

Sunday morning everyone joined in a church service led by Māc. Ilze with campers’ participation, then a spectacular performance by the campers on the basketball court, followed by a BBQ lunch. With our stomachs full, the fun continued with sports activities on the soccer field with the help of LSAK, and an exciting race of miniature ducks in the river!

With a full summer of activities, games, growth and development, on the last day campers and staff invited family and friends for a final brunch together before the church service and the closing ceremony. The summer ended with the annual ‘group hug’ to keep campers, counsellors and staff warm until next summer.

The camp committee would like to send special thanks to all staff, Mācītāja Ilze, Sidrabene’s “Pārvalde” (Management Committee), Pēteris Zariņš and LSAK, parents, grandparents and volunteers for their help in making the summer so memorable.

We’re looking forward to seeing you next year! Camp 2019 starts July 14th, 2019 - let the countdown begin! *“Sidrabenē mums labi klājas!”*

Linda Lakats bija skaisti salikusi bērnu vasaras nometnes bildes uz dēļa pie ieejas durvīm!

The SIDRABENE 65th anniversary camp photo collage created by Linda Lakats and her team!

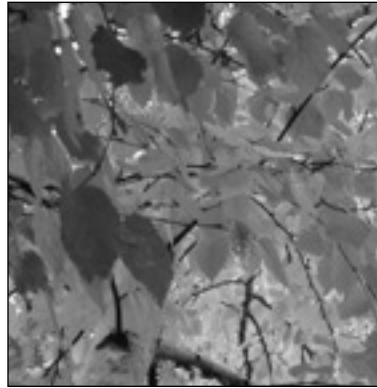
BIBLE READINGS IN WORSHIP

From this September we have moved to a new Bible reading series for our Sunday worship. Instead of three readings, each from one of the sections of the Bible, we now hear one main reading. The authors of this “narrative lectionary”, a group of theologians from Luther Seminary in St. Paul, Minnesota hope to provide congregants and others interested in finding out more about the message of the Bible, a presentation in worship of the broad sweep of the great Bible “story”. This is a story of how people have experienced God working in the world, initially speaking to one group of people so that they would be a kind of teaching tool through which other nations could discover how people lived who were led by this one God, but then, with Christ’s coming into the world, and particularly with Paul’s mission in the Roman Empire, – to the whole world.

These first weeks have focussed on the theme of Promise and Hope, first as shown in God’s promise to Abraham, then to Joseph’s experience of God’s saving work in Egypt, the crossing of the Red Sea by the Israelites, and last week, the giving of the Ten Commandments to God’s people.

Take-home sheets are available for everyone interested. These contain the reference to the reading for that Sunday as well as daily readings for the week following and the reading for the Sunday to come. The sheet also has some questions to reflect on, and an outline of a set of devotions for use at home. You can pick up a sheet at church, or by downloading it using the link provided in our weekly e-news. If you’re interested, you can see an introduction to the concept on YouTube - find link on our website: www.standrewslatvian.org Another video recording will follow at the end of October.

As this is an interactive process, the pastor would be delighted to hear your feedback!

LINES WRITTEN IN THE DAYS OF GROWING DARKNESS

Every year we have been
witness to it: how the
world descends

into a rich mash, in order that
it may resume.
And therefore
who would cry out

to the petals on the ground
to stay,
knowing as we must,
how the vivacity of *what was* is married

to the vitality of *what will be*?
I don't say
it's easy, but
what else will do

if the love one claims to have for the world
be true?

So let us go on, cheerfully enough,
this and every crisping day,

though the sun be swinging east,
and the ponds be cold and black,
and the sweets of the year be doomed.

Mary Oliver
From: *A Thousand Mornings* 2012